

gøre for at være hjemmehørende her i Rige-
 get og for at kunne indføres i Kongerigets
 Skibsregister, og disse Betingelser ere da
 formulerede i Vndringsforslaget, dels i
 Overensstemmelse med Sølovens Regler og
 dels i Overensstemmelse med, hvad der lige-
 frem følger af Forholdets Natur, at naar
 man vil have et Skib indført i Kongerigets
 Skibsregister, maa den styrende Nleder, Bes-
 tyrelsesmedlemmerne være hjemmehørende
 her osv. Det særlige er kun, at det følger
 af Sølovens § 5, at ved et Partsvæveri be-
 høve ikke alle Medlemmer at være hjemme-
 hørende i Kongeriget, det er tilstrækkeligt,
 naar blot en er det; de andre kunne, om
 man vil, være hjemmehørende paa Island,
 i Vestindien osv., inden for den danske Stat.
 Jeg vil tilføje den Bemærkning, at disse
 Betingelser i øvrigt staa i nøjeste Sammen-
 hæng med Sølovens § 1 om, hvem der kan
 være Ejer af danske Skibe, og for saa vidt
 disse Betingelser maatte ændres, er det en
 Selvfølge, at der ogsaa paa dette Punkt
 bliver Spørgsmaal om tilsvarende Vndrin-
 ger. Det er imidlertid naturligtvis noget,
 som man paa dette Stadium ikke har kunnet
 tage Hensyn til. Vi sige kun, at dersom
 man maatte udvide Rammerne for dem, som
 kunne være Anparthavere i et dansk Skib,
 er det en Selvfølge, at ogsaa Rammerne
 paa dette Omraade maatte udvides med
 Hensyn til Registreringsloven. Jeg antager,
 det høje Ting vil finde det rigtigt, at denne
 Bestemmelse stilles i Spidsen, og jeg tænker
 mig ogsaa, at det høje Ting vil finde, at
 Formuleringen er saaledes, som Sølovens
 Regler og Forholdets Natur udkræve. —
 Vndringsforslaget til § 2 finder jeg ikke
 Anledning til at dvæle videre ved. Det er
 kun en Overflødighed at sige, at Justitsmi-
 nisteriet skal indhente Toldbestyrelsens Be-
 tænkning i Registreringsanliggender; thi
 det vil det høje Justitsministerium gøre,
 hvor der findes Anledning til det, og det
 er altsaa noget, som kun er Anvendelsen af
 den almindelige Forretningsgang mellem
 Ministerierne, som der ikke er Grund til
 at skrive sig Loven. — Der er dernæst til §
 3 stillet et Vndringsforslag om, at Udgif-
 terne til Registreringskontorerne, som denne
 Lov maatte nødvendiggøre, kunne bevil-
 ges paa Finansloven. Jeg har allerede
 omtalt, hvorfor vi have ment, at
 den Mulighed bør holdes aaben eller den
 Henvisning gives, navnlig for de Steder,
 hvor der findes mange Skibe, og hvor der-
 for Registreringskontorerne ville kunne ven-
 tes behyrdede med særlig forøget Arbejde;
 der maa da naturligtvis ogsaa eventuelt tæn-
 kes paa at give et Nederlag. — Vndrings-

forslaget til § 4 til 1ste Vintie af II. er kun
 en Tydeliggørelse. Det gaar ud paa, at
 naar der tales om Anmeldelse, henvises til
 de Paragraffer, hvor denne Anmeldelse er
 foreftreven. — Ligeledes Vndringsforslag un-
 der Nr. 9 tilfigter kun en Lettelse. Der
 kræves nemlig efter Bogstaven i Lovforsla-
 get, at Bopæl skal være opgiven; men Bopæl
 behøver jo ingenlunde altid at opgives
 i Smaastæder; naar man blot veed, at Man-
 den er i Byen, kan man finde ham uden at
 behøve Gade og Husnummer. Derfor have
 vi villet levne den Mulighed, at man over
 for saadanne Steder kunde nøjes med at
 sige, at paagældende leber i den og den By,
 uden at det skulde behøves præcist at opgives
 Gade og Husnummer. Derfor have vi fore-
 slaet, at "Bopæl" rettes til "Hjemsted
 (efter Omstændighederne By eller Bopæl)",
 og det antage vi er tilstrækkeligt til at finde
 den paagældende. — Vndringsforslaget un-
 der Nr. 10 er en ren Redaktionsændring af
 Flertal til Enkelttal. Ligeledes er Vndrings-
 forslaget under Nr. 11 en blot Rettelse, idet
 "§ 9" ændres til "§ 10", jfr. § 9, hvilket
 jo er korrektere. — Dernæst er stillet et an-
 det Vndringsforslag til § 5, som gaar ud
 paa, at Bestemmelserne i denne Lov, der ved-
 røre Færverne, udelades. Det er ogsaa i
 Overensstemmelse med, hvad Søloven inde-
 holder. Man siger: Loven gælder for Fær-
 verne og træder i Kraft den 1ste Januar
 1893, men dog saaledes, at det er overladt
 Kongen gennem Anordning at træffe de Lem-
 pelse for Færverne, som de stedlige Forhold
 maatte nødvendiggøre. I Overensstemmelse
 hermed have vi foreslaet alle de Bestem-
 melse, som vedrøre Færverne, udeladte, og
 det finder særlig Anvendelse paa § 5. Altsaa
 baade Vndringsforslaget Nr. 12 og lige-
 ledes Vndringsforslagene til § 6 under Nr.
 14, 15 og 16 ere for saa vidt Anvendelse af
 det paagældende Princip. Vndringsfor-
 slaget Nr. 13 er kun en Redaktionsændring
 eller en Realitetsændring, om man vil, som
 tilfigter at bestemme, at dette mere formelle
 "Pas" ikke behøves, men at man kan nøjes
 med en simpel Skrivelse, hvorved Toldbesty-
 relsen tillader Skibet at sejle fra en Havn
 til en anden, uden at Tilladelsen behøver at
 være redigeret i Form af et Søpas eller
 deslige. Det maa være nok, naar ikke Om-
 stændighederne maatte gøre det ønskeligt at
 kræve mere, f. Eks. i Krigstider, hvor
 det kan have sin Interesse. — Vndrings-
 forslaget Nr. 17 til § 6 gaar kun
 ud paa at afværge mulig Misforstaaelse og
 derigennem sikre Borgerne, at de virkelig
 faa den Lettelse, som Loven tilfigter. Det
 er jo nemlig sagt, at Registreringskonto-